

Kurilský bobtail

Že na nejvýchodnější výspě Ruska, Sachalinu a Kurilských ostrovech, žijí kočky se zkráceným ocasem, se vědělo už dávno. Muselo ale uplynout hodně vody, než dozrál čas k jejich „objevení“. Kurily tvoří 1200 km dlouhý řetěz ostrovů a ostrůvků, sahající od jižního pobřeží Kamčatky až po nejsevernější japonský ostrov Hokkaido.

Právě tato blízkost Japonska způsobila, že celá oblast byla po druhé světové válce zakázaným vojenským pásmem. Dodnes není spor o vlastnictví čtyř nejjižnějších Kurilských ostrovů vyřešen, patří sice Rusku, historický nárok si však dělá Japonské císařství. O příchodu koček do Japonska z Číny nebo Koreje (včetně těch krátkoocasých) se hovoří v širokém rozmezí několika staletí, 6. až 10. století našeho letopočtu, o příchodu koček na Kurily nebo Sachalin se neví vůbec nic. Předpokládá se, že populace koček díky relativní izolovanosti těchto oblastí se vyvíjely samostatně. Někdy ve druhé polovině 20. století si ruští vědci a vojáci, kteří zde pobývali, přivezli tyto kočky domů. V roce 1990 byl kuril poprvé předveden na výstavě a v roce 1995 bylo toto plemeno uznáno WCF, v roce 2004 FIFe a v roce 2008 TICA.

Umrzl jim ocas?

A proč bobtail? Protože plemeno nese dominantní gen, způsobující krátkoocasost. Ne, nekupírujeme ani jinak nemrzačíme naše kočky! Prostě mají krátký ocas, ke kterému se váže i vtipný příběh. Kuril je vášnivý rybář a dobrý plavec, a jelikož v zemi jeho původu jsou léta chladná a zimy velmi studené, ocas kurila omrzal tak, až se dostal do dnešní podoby. Jestli je to pravda, to já nevím, ale láska k vodě kurilům zůstala do dneška. A je jedno, zda žijí v srdci Evropy, ve Skandinávii, Británii, Španělsku nebo Rusku.

Přírodní až nejpřírodnější

Kurilský bobtail je přírodní a zdravé plemeno kočky s divokým vzezřením podobné rysovi. Máme bobtaila dlouhosrstého (KBL) a krátkosrstého (KBS). Slečinky mívají váhu od 3,5 kg

Typický představitel plemene s kompaktním, dobře osvaleným tělem a charakteristicky zakřiveným ocasem

a chlapeci od 4,5 kg, jde tedy o střední až velkou kočku, kompaktního, dobře osvaleného těla s ocasem, jehož délka bez chlupů musí být minimálně 3 cm a maximálně 8 cm, skládajícího se z několika zaúhlení a zakřivení. Hlava lichoběžníkového tvaru, brada dobře vyvinutá, široká, mírně zaoblený profil, oči mírně šikmo, v barvě žluté až zelené, u bílých jedinců oči modré nebo různobarevné, uši od sebe na

šířku ucha ve správném nasazení, srst mají hustou, jemné textury, ve všech barevných varietách, ovšem mimo čokoládové, skořicové, lila, a to i v jakékoli kombinaci s bílou. Tyto barvy jsou nepřipustné. Takto a ještě podrobněji hovoří o kurilech standard.

Kočka výjimečné povahy

Ale co se skutečně slovy popsat nedá,

je jejich naprosto výjimečná povaha. Kuril je velmi přátelská, inteligentní, komunikativní a nikdy agresivní kočka. Miluje děti a nemá problém ani s ostatními domácími mazlíčky. Je zcela oddán svému člověku a vyhledává neustále kontakt s ním, proto se o kurilech říká, že jsou to kočky s povahou psa. Kuril se snadno učí novým věcem. Není problém ho naučit aportovat, přiběhne na zavolání a okamžitě reaguje na pokyn ke hře.

Málokdo ji zná

U nás je to stále málo známé plemeno, i když kurilové jsou v ČR registrovaní od roku 2005. Na výstavách se často setkávám s konstatováním návštěvníků: „Tak to jsme ještě neviděli!“ A jak by mohli vidět, když s nimi na výstavy chodíme dva tři lidi! Ano, chápu, že mnozí jsou zhrzeni tím, že kurilové nedosahovali žádných extra výstavních výsledků, konkurence v naší soutěžní třetí kategorii je a byla opravdu vysoká, plemeno nové a i rozhodčí potřebují chvíli, aby si ho „nakoukali“. Všechno má svůj čas a nyní už přišel i ten náš. Mně osobně trvalo přes pět let - a to jsem „vymetala“ skoro každou výstavu nejen u nás, ale i v zahraničí - než jsem se dočkala vysněné mety v podobě zisku BIS.

Ta naše je nejkrásnější!

Člověk samozřejmě nemiluje svoji kočku víc, čím víc má titulů, ale myslím si, že pro chovatele by mělo vystavování být takřka povinností. To proto, aby věděl, jestli investuje svou práci, čas, snahu a úsilí tím správným

Kurilové mají hustou a jemnou srst ve všech známých barevných varietách, stříbřité s kresbou patří mezi nejkrásnější

směrem. Ano, každý jsme přesvědčený, že ta naše láska kočičí je nejkrásnější, ale teprve když mi to potvrdí oko odborné, a ne pouze jedno, ještě něco nastuduji a odkoukám, poté se teprve mohu pustit do chovu.

Naše mindy s krátkým ocasem

A proč jsem si vybrala právě kurila? Taková domácí minda s krátkým ocasem?! To pochopíte až tehdy, když se s ním osobně setkáte. Mě si kuril získal svou přátelskou povahou,

„Ano, každý jsme přesvědčený, že ta naše láska kočičí je ta nejkrásnější.“

něhou a oddaností. A když svému kurilovi pořídíte kamaráda, protože jste mu natolik propadli a chcete, aby i on byl tak šťastný, jako jste vy, že ho máte, je jedno, zda je to kočka, nebo pes, on s ním bude jedna ruka, samá legrace, honičky, tulení, vzájemné mytí, ale budete to vždy vy, kdo v jeho srdci bude na prvním místě. A věřte, že je to vzájemné. Tak to prostě s těmito kočkami chodí, nebo

alespoň já a moji přátelé od kurilů to tak máme.

*Text Daniela Volfová
Foto Zdeněk Gorgoň*

Chovatelé kurilů tvrdí, že jejich svěřenci se pyšní naprosto výjimečnou povahou

